

der ersten ungeänderten Augspurgischen Confession begriffen / in Christl. Concordien-Buch wider die eingerissenen Verfehrung / Kotten und Secten wiederhohlet / erkläret und verwahret ist / ohne einigen Falsch beständig zu verbleiben / darwieder nichts heimlich oder öffentlich zu practiciren: also seynd wir &c. vid. *Carpzov. Jurisp. Consist. L. III. Tit. I. de Foro Eccl. ejusque Comp. def. XVI. p. 683.* Quod autem vera religio nostra sit, penitus persuasum habemus & hujus Sect. præc. §. 3. Conscientiam nostram testem invocavimus: in qua sententia firmi usque ad ultimum vitæ halitum perstare, coramque Deo intrepide quondam nos sistere confidimus. *Secundò*, formam quod concernit juramenti, neque ea officit, quo minus categorice illud fieri queat. Quemadmodum enim cujusvis juramenti formam in invocatione Dei religiosa supra Sect. I. c. 2. §. 6. dixi: ita quoque jurisjurandi in Libros Symb. formale idem est. Et hæc certe invocatio absque singulari Dei honore fieri nequit. Hoc deductum vide superius loco jam citato.

§. IX. Quo ergo jure Paulus Apostolus suos Thesalonicenses jurejurando absolute adstringere potuit, ut Epistolam ad eos datam omnibus sanctis communicarent & servarent, quod fecit in his verbis: *ὁρκίζω ὑμᾶς τὸν κύριον ἀναγνωθῆναι τὴν ἐπιστολὴν πᾶσι τοῖς ἀγίοις ἀδελφοῖς.* I. Ep. c. V, 27. Eodem jure Magistratum suos subditos juramento obligare posse censeo ad verum religionis exercitium, in certis libris designatum & publice approbatum: ne scilicet latum unguem ab eo discedant ipsi, nec aliter aliis proponant atque communicent. Et quid quæso tandem laudandum hoc juramentum hodie impediat, quo minus fieri possit? Cum tamen olim tot Electores, Duces.

ces.